

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

[κουτ]όρνιθες

**Έμμετρο θεατρικό έργο
Βασισμένο στις «Όρνιθες» του Αριστοφάνη**

Μαρία Ν Κίτρα

Υπόθεση

Ο πονηρούλης Πεισθαίτερος και ο αγαθούλης Ευελπίδης, δύο μεσήλικες φίλοι από την Αθήνα, έχοντας κουραστεί από την πόλη τους, ψάχνουν, κρατώντας δυο πουλιά, να βρουν τον Έποπα τον τσαλαπετεινό, που παλιά ήταν άνθρωπος, για να μάθουν σε ποια πόλη μπορούν να ζήσουν ήσυχα, ειρηνικά αλλά και πλούσια.

Δυστυχώς, όμως, ο τσαλαπετεινός Έποπας δεν γνωρίζει καμία τέτοια πόλη, κι έτσι ο πονηρούλης ο Πεισθαίτερος πετάει την ιδέα να ιδρύσουν παρεούλα μια τέτοια πόλη που θα βρίσκεται ανάμεσα στον κόσμο των θεών και των ανθρώπων [βασικά, ο υπηρέτης του Έποπα το πρότεινε, αλλά δεν έχει σημασία!].

Ο τσαλαπετεινός, χωρίς δεύτερη σκέψη, πείθεται αμέσως, και καλεί όλα τα υπόλοιπα πουλιά για να τους το ανακοινώσει. Αν και στην αρχή εκείνα θυμώνουν μαζί του γιατί θεωρούν ότι τους πρόδωσε στους ανθρώπους, ο πονηρούλης ο Πεισθαίτερος καταφέρνει να τους πείσει, φουσκώνοντάς τους τα μυαλά, με το να ιδρύσουν την Κουτορνιθία, την πιο μεγάλη, την πιο πλούσια και την πιο ειρηνική πόλη.

Έτσι, όλα τα πουλιά χωρίζονται σε ομάδες εργασίας και ξεκινάει, αρχικά, το χτίσιμο του τείχους που θα περιβάλλει τη χώρα των πουλιών και θα εμποδίζει την τσίκνα από τις θυσίες των ανθρώπων να ανεβαίνει στους θεούς.

Και καθώς έχουν αρχίσει οι εργασίες, καταφθάνουν ένα σωρό καλοθελητές που θέλουν να έχουν οφέλη από το χτίσιμο της Κουτορνιθίας, αλλά ο Πεισθέταιρος τους ξεφορτώνεται όλους και σιγά-σιγά το τείχος ολοκληρώνεται.

Ωστόσο, οι θεοί έχουν αρχίσει να λυσσάνε στην πείνα και απορούν γιατί δεν έρχεται πάνω η τσίκνα των σφαχτών, οπότε σέλνουν την Ίριδα κάτω να μάθει τι γίνεται. Όμως ο Πισθαίτερος τη διώχνει κακήν-κακώς, κι έπειτα κατεβαίνει ο Προμηθέας για να ενημερώσει μυστικά τον Πεισθέταιρο ότι οι θεοί έχουν σκοπό να κατέβουν κάτω και να κάνουν διαπραγματεύσεις.

Πράγματι, λοιπόν, κατεβαίνουν ο Ποσειδώνας, ο Ηρακλής και Τριβαλλός, και όλες οι διαπραγματεύσεις γίνονται δίπλα σε κρεατάκια και μεζεδάκια που τους έχουν σπάσει τη μύτη!

Διάρκεια

Από μία – έως μιάμιση ώρα

Σκηνικό

Ελεύθερο που διαμορφώνεται ανάλογα

Διανομή ρόλων

- Αφηγητές
- Πισθαίτερος
- Ευελπίδης
- Υπηρέτης
- Έποπας
- Χορός 1
- Χορός 2
- Αηδώνι
- Πουλιά
- Παπάς
- Ποιητής
- Χρησμολόγος
- Γεωμέτρης
- Ίριδα
- Κήρυκας
- Κινησίας
- Ηρακλής
- Ποσειδώνας
- Τριβαλλός

Σκηνή Πρώτη

1.εισαγωγή

*Εμφανίζονται από τη μία πλευρά της σκηνής ο **Πισθαί-
τερος** με τον **Ευελπίδη** [ως γεροντάκια], κρατώντας ο
καθένας τους από ένα μαύρο πουλί, και φορώντας μαύ-
ρα γυαλιά ήλιου, ενώ δείχνουν ότι ψάχνουν από δω κι
από κει για κάτι.*

*Μπαίνει ο **αφηγητής 1** από την άλλη πλευρά της σκη-
νής, κρατώντας έναν πάπυρο και ένα φτερό και κάνει
πως γράφει καθώς απαγγέλει*

Αφηγητής

Ποιος δε γνωρίζει ερωτώ

Κι ευθύς αμέσως απαντώ

Για τις «όρνιθες» του Αριστοφάνη

Μισό, να φτιάξω το στεφάνι.

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Ο αφηγητής φτιάχνει λίγο το σεφάνι που φορά στο κεφάλι του. Συνεχίζει

Αφηγητής

Που ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη

Καθώς τρώγαν κουνουπίδι

Ψάχναν μια πόλη για να ζήσουν

Και φυσικά να ευτυχίσουν!

Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη υποτίθεται ότι τρώνε κουνουπίδι και μιλάνε καθώς ψάχνουν

Ευελπίδης

Πού είναι η χώρα των πουλιών;

Λέγε, βρε καλιακούδα

Γιατί σε χρυσοπλήρωσα

Λες κι ήσουν αρκούδα!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Δείξε το δρόμο το σωστό

Να βρούμε αυτή τη χώρα

Να αράξουμε την κορμάρα μας

Σε πλούτη και σε δώρα!

Πισθαίτερος

Κι εγώ για την κουρούνα αυτή

Έδωσα τα λεφτά μου

Μα μ' έπιασαν κορόιδο

Και βρήκα τον μπελά μου.

Τι να μας δείξουν τα πουλιά;

Που έχουν μυαλό μια στάλα

Θα τα κλωσήσω και τα δυο

Σαν να 'ναι καμιά μπάλα!

2.κρα-κρα

*Ο Πισθαίτερος κλωτσάει το πουλί και φεύγει εκτός σκη-
νής, καθώς ακούγεται ηχητικό «κρα – κρα», και ο Ευελ-*

*πίδης του δίνει και το δικό του και το κλωτσάει κι αυτό. Ο
αφηγητής συνεχίζει να γράφει και να απαγγέλει*

Αφηγητής

Ψάχνουν να βρουν τον Έποπα,

τον τσαλαπετεινό

τις γνώσεις του χρειάζονται

πριν το μεσημεριανό.

Φύγαν από την Αθήνα τους

Μια πόλη μες στην τρέλα

Με νέφος, δίκες και πλοκές

που όλοι κολλάν σαν βδέλλα.

Θέλουν μια πόλη φωτεινή

Με ήλιο και λουλούδια

Ειρηνική κι ανθρώπινη

Γεμάτη με τραγούδια!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

[Τους κοιτάζει και τους δύο]

Καλά κρασιά, τρομάρα σας.

Φεύγει από τη σκηνή κάνοντας ότι γράφει με μανία

Ο Ευελπίδης έχει πέσει κάτω και κοιμάται, ενώ ο Πισθαίτερος κάτι βλέπει να κουνιέται πίσω από ένα μεγάλο θάμνο

Πισθαίτερος

Εύπνα, παλιοτεμπέλαρε

Και δεξ εκεί στο θάμνο

Κάτι κουνιέται ζωηρά

Δυο βήματα θα κάνω.

*Ο Πισθαίτερος κάνει δυο βήματα με επιφύλαξη, μετρώ-
ντας ένα... δύο, και σταματάει, ενώ κάνει νόημα με το*

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

*χέρι του στον Ευελπίδη να πλησιάσει. Εκείνος πλησιάζει
καθώς κασμουριέται και μιλάει*

Ευελπίδης

Λες να 'ναι ο τσαλαπετεινός

Που κάνει τα κακά του;

Να βάλω μια φωνή να δω

Αν θα βγει απ' τη φωλιά του;

[Ο Ευελπίδης φωνάζει δυνατά]

Κυρ Τσαλαπετεινέεεεεεεεε; Κυρ Τσαλαπετεινέ;;;;

Σκηνή Δεύτερη

Βγαίνει ο υπηρέτης του τσαλαπτεϊνού, καθώς σηκώνει τα παντελόνια του. Βλέπει τους δυο άντρες και τρομάζει. Ουρλιάζει. Τον βλέπουν κι αυτοί, και κάνουν το ίδιο.

Υπηρέτης

Αμάν, αλί και τρισαλί

Άνθρωποι στο χωριό μας

Είναι επικίνδυνοι πολύ

Θα φάνε όλο το βιος μας.

Πισθαίτερος [*κοροϊδευτικά*]

Τρία πουλάκια κάθονταν

Χαζόπουλο και βλάκα

Δεν είμαστε άνθρωποι, καλέ

Μην κάνεις μαζί μας πλάκα

Ευελπίδης

Πουλάκια είμαστε κι εμείς

Σαν και τ' αφεντικό σου

Γι' αυτό τράβα και φέρ' τον μας

Αν θέλεις το καλό σου!

Ο υπηρέτης γυρίζει γύρω-γύρω από τους δύο άντρες και τους εξετάζει με το βλέμμα του

Υπηρέτης

Μάλιστα, εντάξει, έγινε

Τώρα θα τον φωνάξω

Παρόλο που δεν με πείσατε

Μα δεν θα κάτσω και να σκάσω!

Αφεντικόοοοοοο! Αφεντικόοοοοοοο!

Βγαίνει ο τσαλαπετεινός. Είναι μικροκαμωμένος και καμπουριάζει. Τεντώνεται και χασμουριέται. Ο Πισθαίτερος ξεκινά τις κολακείες

Πισθαίτερος

Πω – πω έναν λεβένταρο

Που αντικρίζω ομπρός μου

Απ' την πολλή τη λάμψη του

Θα χάσω και το φως μου!

Τσαλαπετεινός *[απορεί και κοιτάζει πίσω του]*

Εεεε;

Ευελπίδης *[συνεχίζει την κολακεία]*

Τι φτερωσιά και τι μαλλί

Τι όμορφο λοφίο

Μα είναι και τεράστιος

Σαν το λεωφορείο!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός *[πάλι απορεί]*

Ποιοι είστε και τι θέλετε;

Με βγάλατε από τον ύπνο

Πείτε και συντομεύετε

Πριν φύγω για το δείπνο

Πισθαίτερος

Μάθαμε ήσουν άνθρωπος

Μα μίσησες το γένος

Πουλάκι πήγες κι έγινες

Να φύγεις απ' το μένος.

Τώρα πετάς πολύ ψηλά

Ελεύθερος κι ωραίος

Δε λογαριάζεις τίποτα

Το παίζεις και μοιραίος!

Σωστά;

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός

Πολύ σωστά!

Ευελπίδης

Ε, μήπως στα ταξίδια σου

Βρήκες καμία πόλη

Ειρηνική και ήσυχη

Μες στη γιορτή, στη σχολή;

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Πισθαίτερος

Μια πόλη δίχως βάσανα

Με καθαρό αέρα

Δίχως μετρό και κίνηση

Να πάμε εκεί παρέα;

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Ευελπίδης

Μια πόλη δίχως δάνεια

Ενοίκια και χρέη

Να μένουμε όπου θέλουμε

Το ρεύμα να μην καίει!

Τσαλαπετεινός *[αρχίζει να πηγαίνει πέρα δώθε σκεπτόμενος]*

Χμμμ...

Όχι, δεν ξέρω, δυστυχώς

Λυπάμαι που το λέω

Όλες τους είναι άχρηστες

Το σκέφτομαι και κλαίω

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Πειτάγεται ο υπηρέτης, που τόση ώρα δεν μιλούσε αλλά κρατούσε σημειώσεις στο μπλοκάκι του

Υπηρέτης

Να πω κι εγώ τη γνώμη μου

Κι ας είμαι υπηρέτης;

Ξέρω ένα μέρος για να ζεις

Σαν να 'σαι συ ο αφέντης!

*Οι υπόλοιποι τρεις ξαφνιάζονται με γεμάτοι απορία λένε
όλοι μαζί*

Π+Ε+Τ

Πού;;;

Υπηρέτης

Εδώ!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Π+Ε+Τ [*κοιτάζουν γύρω-γύρω με απορία*]

Εδώ;;;

Τσαλαπετεινός

Την είπες την κοτσάνα σου

Πανίβλακα, ντουβάρι

Εδώ δεν είναι η Βάρκιζα

Μα ούτε και η Βάρη!

Φωλιές μονάχα έχουμε

Και σε κλαδιά πετάμε

Κι αν βαρεθούμε, φεύγουμε

Και σ' άλλα μέρη πάμε!

Τσακίσου, φύγε από δω

Τράβα να μαγειρέψεις

Ν' αλλάξεις τα σεντόνια μου

Τα δέντρα να κλαδέψεις!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

*Ο υπηρέτης φεύγει με σκυμμένο το κεφάλι, κλαίγοντας
από τη λύπη του.*

Σκηνή Τρίτη

3. *hip-hop* χορός

*Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη, όσο ο τσαλαπειεινός μαλώνει τον υπηρέτη του, έχουν πάει πιο κει και μιλάνε συνωμοτικά μεταξύ τους. Ο τσαλαπειεινός, όταν φύγει ο υπηρέτης του, βγάζει μια τεράστια χτένα από την τσέπη του κι αρχίζει να κτενίζεται με έπαρση και υπερβολικές κινήσεις. Βγαίνει χορός σε δύο μέρη. Αριστερά και δεξιά της σκηνής. [Μπορεί να μπει κομμάτι *hip hop* ορχηστρικό]. Όσο θα τραγουδάει ο χορός, από πίσω θα κάνουν διαδραστικές κινήσεις τα τρία αγόρια*

Χορός 1

Ο πονηρός Πισθαίτερος

Γλυκάθηκε στην ιδέα

Να μείνουν όλοι τους εδώ

Και να περνάν ωραία.

Πήρε το φιλαράκο του

Του μίλησε στ' αυτάκι

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Και πήγαν στον τσαλαπετεινό

Για να του πούνε κάτι.

Χορός 2

Να πείσουνε τον Έποπα

Να φτιάξουνε μια πόλη

Τείχος ψηλό να χτίσουνε

Για να μην μπαίνουν όλοι.

Σκοπιές παντού να βάλουνε

Τη μέρα και τη νύχτα

Το νου τους όλοι να 'χουνε

Δίχως να έχουν νύστα.

Κι αν κάποιος θέλει να διαβεί

Στην πόλη να περάσει

Διόδια να δίνουνε

Για να καλοπεράσει.

Χορός 1

Κι αν θέλουν όλοι οι θεοί

Την τσίκνα να μυρίζουν

Πρώτα θα δώσουν αγαθά

Κι ύστερα θα ζητήσουν.

Κι αν όλοι τους πληρώσουνε

Και βγάζουνε τα φράγκα

Τότε την τσίκνα στέλνουνε

Και κάνουν και τον μάγκα!

Χορός

Τον πείσαν τον τσαλαπετεινό

Του άρεσε κι η ιδέα

Κι είπε να πούνε στα πουλιά

Να έρθουν για παρέα.

Το αηδόني να φωνάξουνε

Για να τους κελαηδήσει

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Με τη γλυκιά του τη φωνή

Όλους να τους ξυπνήσει

4.αηδώνι-μπαλέτο

Και φεύγει ο χορός από τη σκηνή. Ηχητικό από κελάηδισμα αηδονιού μαζί με μουσική μπαλέτου. Βγαίνει το αηδώνι και καθώς χορεύει, φωνάζει και τα πουλιά

Αηδώνι

Πουλάκια μου, ακούστε με

Ξυπνήστε και πετάξτε

ελάτε εδώ τριγύρω μας

Την ευκαιρία αρπάξτε!

Όλοι μαζί να χτίσουμε

Μια πόλη με μαγεία

Και θα την ονομάσουμε...

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

*Γυρίζει με απορία και βλέπει τους τρεις άντρες. Εκείνοι
λένε με μια φωνή*

Π+Ε+Τ

Νέα Κουτορνιθία!

Αηδόνι

Ελάτε, τι καθόσαστε;

Μικρά κουτορνιθάκια

Μεγάλοι, γέροι, έφηβοι

Και τα μικρά πουλάκια!

Το αηδόνι χορεύει λίγο ακόμη με τη μουσική και φεύγει.

Σκηνή Τέταρτη

*Μπαίνουν από όλες τις πλευρές της σκηνής ένα σωρό ει-
δών πουλιά. Τους πλησιάζουν. Το καθένα έχει τη δική
του αντίδραση*

Πουλί 1 *[δείχνοντας τον Πισθαίτερο και τον Ευελπίδη]*

Μα τι είναι τούτοι οι δυο εδώ;

Μοιάζουνε με ανθρώπους

Εχθροί μας είναι, δέστε τους

Με δυο μεγάλους κόμπους

Πουλί 2

Μας πρόδωσες, κυρ Έποπα

Φτου σου, ντροπή μεγάλη

Πολύ με στεναχώρησες

Και μου 'ρχεται μια ζάλη.

Πουλί 3

Οι άνθρωποι είναι ύπουλοι

Αχόρταγοι και σκάρτοι

Μόνο να τρώνε θέλουνε

Με μια κοιλιά μεγάλη

Πουλί 4

Με δίκαννο μας κυνηγούν

Και μας σκοτώνουν έτσι

Στο φούρνο να μας βάλουνε

Μανέστρα σε γιουβέτσι

Πουλί 5

Άλλες φορές μας κλείνουνε

Βαθιά σ' ένα κλουβάκι

Για να μας κάνει μια χαψιά

Το πονηρό γατάκι!

Πουλί 1

Αίσχος!

Πουλί 2

Ντροπή!

Πουλί 3

Προδότες!

Πουλί 4

Επίθεση!

Πουλί 5

Απάνω τους!

5.epic

Επική μουσική μάχης. Όλα τα πουλιά τούς κυκλώνουν και χορεύουν επιθετικά, τσιμπώντας τους πού και πού, ενώ οι τρεις άντρες τρέμουν από το φόβο τους. Βγαίνει ένας άλλος αφηγητής με ένα μεγάλο τηλεκοντρόλ στο χέρι. Πατάει pause υποτίθεται. Όλοι παγώνουν. Ο αφηγητής έρχεται μπροστά στο κοινό

Αφηγητής

Ας μην ήμουν εγώ και το έργο θα τελείωνε τώρα.

Προτού συμβεί το μακελειό

Και το έργο γίνει δράμα

Ο κυρ Πισθαίτερος, παιδιά

Βαλάντωσε στο κλάμα.

Για να τους πείσει, άρχισε

Να λέει όλο αρλούμπες

Κι όταν δεν τον επίστευαν

Άρχιζε και τις τούμπες!

*Ο αφηγητής πατάει το pause στο κοντρόλ. Ο Πισθαίτερος ξεπαγώνει, κάνει μια τούμπα, κι ύστερα ο αφηγητής πατάει ξανά το κουμπί. Όσο αφηγείται, τόσο από πίσω θα γίνεται όλο διαδραστικό με κινήσεις. [*Κατά τη διάρκεια που τα πουλιά θα ντύνουν τον Πισθαίτερο με τον Ευελπίδη με φτερά και πούπουλα, μπορεί να γίνει δεύτερη διανομή και να μπουν άλλα δυο παιδιά]*

Αφηγητής

Τους έπεισε πως οι άνθρωποι

θαύμαζαν τα πουλάκια

Κι αν κάποιος πέταγε ψηλά

Χτυπούσαν παλαμάκια.

Τα σέβονταν, τα φρόντιζαν

Κανείς μην τους πειράξει

Στα πούπουλα τα είχανε

Μη βρέξει και μη στάξει!

Έτσι τους πείσανε, λοιπόν

Μια πόλη όλοι να χτίσουν

Που μόνο αυτοί θα μείνουνε

Κι αρμονικά θα ζήσουν.

Γεμάτη μόνο από πουλιά

Μεγάλα και μωράκια

Που θα γεννούν στην καθισιά

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Τα φρέσκα αβγουλάκια.

Κουτορνιθία τ' όνομα

Κι αυτά κουτορνιθάκια

Όλοι να τους θαυμάζουνε

Σαν να 'ναι αστεράκια!

Μα κοίτα που τα έπεισε

Τους άρεσε η ιδέα

Συμβόλαιο υπογράψανε

Να ζουν όλοι παρέα.

Φτερά και πούπουλα έβαλαν

Στα δύο γεροντάκια

Και αρχηγούς τους όρισαν

Δώσαν και δυο φιλάκια!

Ο αφηγητής φεύγει.

Σκηνή Πέμπτη

Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη, που τώρα μοιάζουν με πουλιά, βλέπουν ο ένας τον άλλον και γελάνε με τα ... χάλια τους

Πισθαίτερος

Πώς είσαι έτσι, φίλε μου

Σαν μαδημένη κότα

Τρομάρα σου, σε μάρανε

Κι αυτή η μαύρη μπότα.

Ευελπίδης

Βρε, δεξ εκεί τα χάλια σου

Και άσε με εμένα

Σαν γαλοπούλα έγινες

Μου έβαλες και καδένα!

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Πισθαίτερος

Όπως και να 'χει, μάγκα μου

Το σχέδιο θα πετύχει

Γι' αυτό ας ξεκινήσουμε

Να χτίζουμε τα τείχη.

Ευελπίδης

Καλά τα λες, Πισθαίτερε,

Ωρα για εργασία

Άσε στην άκρη τα φτερά

Μη δίνεις σημασία!

Τα δυο γεροντάκια ανταλλάσσουν γερή χειραψία με τα φτερά τους, κι ύστερα φωνάζουν τα πουλιά για να αρχίσουν τις δουλειές

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Πισθαίτερος + Ευελπίδης

Κουτορνιθάκια μας καλά

Βάλτε τα δυνατά σας

Την πόλη μας να χτίσετε

Με όλη την καρδιά σας!

6. νέα πόλη

Ο Πισθαίτερος με τον Ευελπίδη πάνε σε δυο κλαδιά και αράζουν. Μουσική. Όλα τα πουλιά μπαίνουν στη σκηνή και αλλάζουν, χορεύοντας, το σκηνικό, δημιουργώντας μια πολύ όμορφη πόλη, ενώ τα γεροντάκια δεν κάνουν απολύτως τίποτα. Όταν τελειώσουν, όλα τα πουλάκια πέφτουν κάτω κατάκοπα

[κουτ]όρνιθες – Μαρία Ν Κίτρα

Συνεχίζεται...

Το παρόν απόσπασμα αποτελεί μέρος του θεατρικού έργου, το οποίο υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα και είναι μόνο για ανάγνωση και όχι για χρήση.

Επικοινωνήστε στο mail : kivotostistexnis@gmail.com

για την αγορά των πνευματικών του δικαιωμάτων